

Klager forøvrigt, at der foreligger et saa ringe statistisk Materiale til Bedømmelse af denne Sag, men jeg har i dette Forholdssag betræffet, at det ikke alene er forholdsvis, at Englands Forbrug af ægte Smør er aftaget, men ogsaa absolut. Der er en absolut Nedgang i Indførselen af ægte Smør i England i Løbet af det andet Aar, og derimod en ganske enorm Stigning i Forbrugning af Kunstsmør, saaledes at Nedgangen i 1886—87 i Indførselen af ægte Smør repræsenterer ikke mindre end 150,000 Estr., altsaa noget over 3 Millioner Kroner, medens Tilvæxten i Forbruget af Margarin ikke er mindre end 900,000 Estr. Det forekommer mig, at Betydningen af disse saa Tal er tilstrækkelig illustrerende til at se, at England nu er allerede og fremtidig vil blive en Kunde for Margarin af allerførste Orden, og det i en stærkt stigende Maalestok. Naar vi har en saadan Kunde for os, som mere og mere vil forlange Kunstsmør, tror jeg ikke, som det ærede Medlem foresatte, at den Kunde fortrinsvis vil søge en Butik, der navnlig har den ene Vare, som den bruger mindst af. — Det er bleven sagt, at det danske Smør konkurrerer ikke med Kunstsmørret i England, men udelukkende med det Kunstsmør i England, der kommer fra Danmark. Jeg forstaaer for saa vidt nok Tankegangen, men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at det er ikke den Konkurrence, der i Virkeligheden kan være at bekæmpe, det er ikke Konkurrencen med Kunstsmørret, thi i Danmark er der jo Garanti mod Misbrug, derved, at vi har en Lovbestemmelse, som udpeger, hvad der er Kunstsmør, og hvad der er ægte, saa der er Konkurrencen ulige mindre farlig, men den Konkurrence, som kan blive farlig, om ikke nedsette det danske Smørs Renomme, det er, som jeg tror det fra anden Side er bemærket, Konkurrencen med det simple Smør, baade det, vi selv laver — og vi laver jo en Del endnu — og endvidere det, der indføres her til Lands fra andre Lande. Der er, som vi Alle vide, Intet til Hinder for i danske Smørfabrikker at paffe finsk, gallicisk, tyst og russisk Smør, der blandes sammen med dansk, og som gaar til det engelske Marked, det er en Konkurrence, hvorfor der ikke er sat nogen som helst Skranke. Der er intet Kjendemerke paabudt ad Lovgivningens Vel for at skjelne disse to Sorter fra hinanden. Der forekommer det mig, at der kan blive Spørgsmaal om en Fare af langt videregaaende Betydning end Konkurrencen med det Kunstsmør, der paa Forhaand er stemplet og paffet i særegne Beholdere; men vilde de Herrer tage Konsekvensen og altsaa gaa til det næste

Stridt og forbyde Brug og Indførsel af de simple Smørarter? Jeg antager, de ville betænke sig derpaa; thi ellers ville vi tilslidst ende i et Regjeringskollegium, der bestemmer, hvilket Smør der overhovedet skal have Lov til at blive sendt til England.

Endelig jagde det ærede Medlem fra Rjøge, at naar jeg havde forlangt Beviser for Rigtigheden og Hensigtsmæssigheden af disse Foranstaltninger, da kunde der ganske vist ingen Beviser gives, men der behøvedes heller ingen. Det var Noget, der var indlysende for — den sunde Fornuft, tror jeg det var, det ærede Medlem støttede det paa. Det gjælder ikke; vi kunne ikke lovgive med en saa indgribende Betydning som her, baseret paa i den Grad utilstrækkelige Oplysninger, i den Grad mangelfulde Argumenter, som de, hvorpaa hele dette Lovforslag, hele denne Agitation hviler. Naar man ser paa Lovgivningen i andre Lande — dette skal jeg bemærke i Forbigaaende — f. Ex. i England eller i vore Nabolande Norge eller Sverig, saa er det gjennemgaaende forbudsende, hvor daarlig forberedt den danske Lovgivning i Sammenligning med disse Landes pleier at være. Man løber ikke i de Lande saa let til at lovgive paa løse Stemminger, Jølelser og Forestillinger om, at et eller Andet kan være rigtigt. Man er praktisk og forlanger soleklare Argumenter og Beviser støttede paa Tal, og derfor ser man, at Lovgivningen der, som oftest pleier at være forberedt ved en Behandling, der ikke er tendentios, som vi ser det saa ofte, men som bestaar af gennemgribende Undersøgelser og Oplysninger om Alt, hvad der vedrører den Sag, for at de, som skulle vedtage Loven, kunne gaa ikke i Blinde, men fuldt seende fremad. Her ser man nu det Mærkværdige, at ærede Medlemmer, som forsvare dette Standpunkt, forsvare disse exceptionelle Forholdsregler som et Forbud eller indirekte Forbud vil indeholde, jo end ikke ere enige med hinanden om, hvad Virkningen af et saadant vil blive, aldeles ikke. Den høitærede Indenrigsminister sagde i Gaar, at Virkningen vil ikke blive en Forhøielse af Smørpriserne herhjemme. Det ærede Medlem fra Veire (Holstein-Beleborg) sagde det Modsatte, og jeg tror, at det ærede Medlem fra Rjøge (Nørup) nærmest er af det ærede nævnte Medlems Mening; men vi se altsaa, at disse Udtalelser staa sit imod hinanden, den ene paastaar, at Virkningen vil blive en, den Anden, at den vil blive en anden, og paa disse løse Forestillinger, paa disse usikre Udsigter skulle vi give en Lov, hvortil der endnu ikke findes Mage i vor hele Lovgivning.